

Stigende grundvand

I dag har vi love for kyst, skybrud og vandløb, men der findes ingen lovgivning, der kan løse problemer fra højtstående grundvand.

Lovgivningen er skruet sådan sammen, at vand reguleres efter, hvor det kommer fra: Kyst, skybrud eller vandløb... men der er ingen lovgivning, når vandet kommer "nedenfra".

Det efterlader kommuner og borgere med akutte problemer, når vandet vælter ned, for uden en lovhjemmel må hverken kommuner eller vandselskaber hjælpe med at tage hånd om problemerne.

KL efterspørger en national klimatilpasningsplan, hvor staten lægger de store linjer. Det kræver for det første en sammenhængende lovgivning, der giver mulighed for at håndtere de stigende vandmængder, uanset kilden til vandet.

Den nuværende Vandløbslov skitserer ret klart, hvad vandløbene skal kunne, når det handler om at lede vandet bort, så der er ingen tvivl om, at vandløbene er at betragte som et vigtigt stykke infrastruktur. Men det er en infrastruktur, som ikke kan håndtere de aktuelle nedbørsmængder. Derfor skal vandløbsloven i langt højere grad tage udgangspunkt i, hvad vi har i vente som følge af klimaforandringerne.

Klimatilpasning er hundedyrt, og betalingsviljen og adgang til billige lån er et kerneproblem. Derfor kommer en plan for det tredje kun til at virke med en bred vifte af finansieringsmuligheder.

En analyse fra DANVA og KL viser dog, at investeringer i kollektive løsninger kommer 2-7 gange

igen, når det handler om højtstående grundvand.

Kilde: Kommunernes Landsforening, www.kl.dk

PL kommentar

PL kan kun støtte, at man får et sådant nationalt tiltag. Vi hører om problemerne fra andre, vi ser det i vore egne haver med faskiner, der ikke længere kan følge trit... og hvad kan vi på egen hånd gøre? Intet med mindre det skal gå ud over lavereliggende naboejendomme. Og Danske Lov fastslår meget præcist, at man ikke må gennemføre tiltag, der betyder, at der afvandes til anden mands grund.

Særligt i byområderne ses, at der opstår problemer som følge af, at samfundet går væk fra at pumpe drikkevand i samme omfang som før – primært grundet forurening. De områder, hvor pumpeaktiviteten hjalp til at dræne, gik man i gang med at bygge ejendomme. Nu kommer vandet så tilbage, og det mærker man så nu i ejendommene.

Som husejer står man derfor tilbage med et problem, man er fuldstændig uforskyldt i, der er udløst primært af at samfundet på det ene tidspunkt gør ét, men det på et senere tidspunkt gør noget andet. Desuden skal man huske, at også det forhold, at de seneste mange års renovering af kloakrør har medført, at områder ikke drænes i samme omfang som tidligere.

Manglende pumpning, mindsket dræning og klimaforandringer medfører, at husejerne står tilbage med grundvandsstignin-

ger, der alt efter området kan være med mange meters forskel.

Og så er der hele det mareidrt, der kan komme som følge af manglende forsikringsdækning.

Skal der kunne ske noget, skal det på et højere plan. Et plan, hvor evt. kommunegrænser ikke kan betyde, at der sker forskellige behandling af sådanne tiltag.